

Bemærkninger til lovforslaget

Til § 1. Lønmodtagerfradraget.

Det faste lønmodtagerfradrag efter kildeskattelovens § 24, stk. 2, blev senest forhøjet ved lov nr. 417 af 15. september 1972 fra 1.500 kr. til 2.000 kr., men udgør dog højst 20 pct. af lønindtægten.

Prisudviklingen har medført, at stadig flere lønmodtagere ved indkomstopgørelsen har fratrukket de faktiske udgifter til de i kildeskattelovens § 24, stk. 1, nævnte formål, som lønmodtagerfradraget træder i stedet for.

I 1982 antages det, at ca. 1,3 mill. ud af 2,7 mill. lønmodtagere ville anvende det faste lønmodtagerfradrag, hvis reglerne forblev uændrede.

For at øge antallet af skattepligtige, der med fordel kan anvende det faste lønmodtagerfradrag, foreslås det at forhøje lønmodtagerfradraget til 3.200 kr. årligt, dog højst 5 pct. af lønindtægten. Samtidig foreslås det dog i § 2 at begrænse retten til at fradrage udgifter til befordring mellem bopæl og arbejdsplads ved at forhøje det udgiftsbeløb, der ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, fra 1.100 kr. til 2.000 kr.

Skønsmæssigt forventes reglerne at medføre, at ca. 300.000 flere skatteydere end efter de gældende regler i 1982 vil kunne anvende det faste lønmodtagerfradrag.

Forslaget vil betyde en væsentlig administrativ lettelse for skattemyndighederne, idet kontrolarbejdet ved ligningen reduceres, når den skattepligtige anvender det faste lønmodtagerfradrag.

Kildeskatteloven er senest ændret ved lov nr. 278 af 16. juni 1980, jfr. Folketingstidende 1979-80, sp. 9134, 9307, 10740, 11334; tillæg A, sp. 5683; tillæg B, sp. 1499, 1747; tillæg C, sp. 699.

Til § 2. Befordringsfradraget

Forslaget går ud på at forhøje den del af udgiften til transport mellem bopæl og arbejdsplads, der ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, fra 1.100 kr. til 2.000 kr.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 9 C kan udgiften til transport mellem den sædvanlige bopæl og arbejdsplads fratrækkes ved indkomstop-

gørelsen, i det omfang udgiften overstiger 1.100 kr., og fradraget skal herefter udgøre mindst 100 kr. Den fradragsberettigede udgift for brug af eget køretøj opgøres på grundlag af særlige kilometer-satser, der fastsættes af ligningsrådet. Hvor der er rimelig mulighed for at anvende offentlige transportmidler, kan den fradragsberettigede udgift ikke overstige udgiften til billigste offentlige transportmiddel.

Det foreslås i forbindelse med forhøjelsen af lønmodtagerfradraget at hæve bundgrænsen til 2.000 kr.

Den gældende grænse på 1.100 kr. blev indført i 1974.

Ligningsloven er senest ændret ved § 2 i lov nr. 581 af 19. december 1980 om ændring af udskrivningsloven og ligningsloven (Ændring af formuebeskatningen), jfr. Folketingstidende 1980-81, sp. 122, 493, 3402, 4157; tillæg A, sp. 289; tillæg B, sp. 171, 199; tillæg C, sp. 135.

Ændringen af det faste lønmodtagerfradrag til 5 pct. af lønindtægten højst 3.200 kr., medfører isoleret set et provenutab for det offentlige på skønsmæssigt 250 mill. kr. i 1982. Heraf vil ca. 130 mill. kr. være provenutab for staten. Forhøjelsen af de ikke-fradragsberettigede befordringsudgifter fra 1.100 kr. til 2.000 kr. medfører imidlertid et merprovenu, der ligeledes skønsmæssigt kan anslås til ca. 250 mill. kr., hvoraf ca. 130 mill. kr. vil være merprovenu for staten. Det samlede lovforslag anslås således at resultere i uændret provenu i 1982.

Eksempler på virkninger af lovforslaget

Ifølge lovforslagets § 1 skal det faste lønmodtagerfradrag – lønmodtagerfradrag A – ændres fra de nugældende 20 pct. af lønnen, dog højst 2.000 kr., til 5 pct. af lønnen, dog højst 3.200 kr.

5 pct.'s begrænsningen for A-fradraget medfører, at det maksimale A-fradrag på 3.200 kr. opnås ved lønindtægter på over 64.000 kr.

Ifølge lovforslagets § 2 skal beløbsgrænsen for den del af udgiften til transport mellem hjem og